

بیانیه پایانی **چهارمین گرد همائی** **نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران - خارج از کشور**

چهارمین نشست حضوری نهادهای همبستگی با کارگران ایران - خارج از کشور به نام " نشست همبستگی برای آزادی کارگران زندانی" در روزهای ۲۳، ۲۴ و ۲۵ آپریل در شهر هانور با حضور فعال رفقای نهادهای مختلف در حالی پایان گرفت که همه شرکت کنندگان در اندوه رفیق از دست رفته بهزاد کاظمی بودند و با یک دقیقه سکوت یادش را گرامی داشتند.

در شرایطی نهادهای همبستگی، مجمع عمومی خود را برگزار کرد که طبقه کارگر ایران در موقعیت بسیار حساسی چه به لحاظ اقتصادی و چه به لحاظ سیاسی قرار گرفته است. موقعیتی که می رود تا طبقه کارگر را به پرچم دار مبارزه برای رفاه و آزادی توده های زحمتکش جامعه تبدیل نماید. بحران اقتصادی که رژیم جمهوری اسلامی با آن دست به گریبان شده است هر چه بیشتر نه تنها طبقه کارگر ایران منجمله معلمان و پرستاران و سایر توده های زحمتکش این جامعه را در گرداب یک زندگی فلاکت بار و اسفناک فرو می برد و بنا بر تاریخ چند صد ساله ی سرمایه داری همیشه این بحرانها به بهای فقر روزافزون این طبقات زحمتکش از سر گذرانده می شود. بنابراین، این بار هم مطمئناً دولت سرمایه داری ایران قصد دارد که کسری بودجه کلان و نیز اقتصاد ویرانش را با استثمار بیشتر طبقه کارگر و توده های زحمتکش این جامعه، از نو سر و سامان دهد. حذف یارانه ها از سفره خالی کارگران، تحمیل فقر و بیکاری روزافزون، تورم بالا و نفس گیر، قراردادهای موقت سفید امضا و وجود شرکت های پیمانی، دستمزدهای ناچیز و به تعویق افتاده گاهاً تا یکسال و بیشتر، زندگی را بر توده کار و زحمت مشقت بار کرده است. تحمیل افزاینده اعتیاد و فحشا، تهاجم دیگرباره به هر گونه آزادی های سیاسی و اجتماعی توده ها، سرکوب پایه ای ترین نیازهای جوانان و زنان و دیگر بخش های مردم، و افزایش فشار بر دانشجویان و بی آینده کردن آنها، زمینه های عصیان این نیروهای فعال را فراهم آورده است. نداشتن حق تشکل و اعتصاب، زندانی کردن و سرکوب فعالین واقعی طبقه کارگر و سایر جنبش های اجتماعی، ایجاد رعب و وحشت در جامعه از طریق بالا بردن امار اعدام ها، و ده ها بی حقوقی دیگر که به مردم زحمتکش این جامعه تحمیل می شود، کاسه ی صبر آن ها را لبریز نموده و این توده ها را هر چه بیشتر به آلترناتیو و برنامه های همه ی جناح های مختلف سرمایه داری تمامیت خواهان، اصلاح طلبان و لیبرال ها و چشم انتظاران به سلطه امپریالیستی و ... بدبین نموده است.

در کنار همه این هاست که، فعالین و پیشروان کارگری بر حضور هر چه پررنگ تر طبقه کارگر با صف مستقل و متشکل خود برای رسیدن به خواسته های رفاهی و سیاسی که امسال و سال های پیش توسط کارگران ایران برای اول ماه می فرموله شده است، در جنبش اعتراضی توده ها در این دور تاکید می کنند. آن ها به درستی مطالبات رفاهی و آزادیخواهانه توده ها را از مسیر یک جدال طبقاتی و نه از طریق مامشات و آشتی طبقاتی بیان نموده اند. در این میان ابتکار جالب کارگران و توده های زحمتکش این جامعه در اعتراض به نتایج ویرانگر این سیاست ها بر زندگی طبقات محروم جامعه، قابل تقدیر و حمایت است. تجربه کارگران پتروشیمی تبریز و ماهشهر و دیگر مبارزات کارگران ایران نشان داد که قدرت اصلی برای به عقب راندن و نهایتاً سرنگونی رژیم حافظ سرمایه داری، تنها از طریق متشکل شدن کارگران و زحمتکشان می تواند نتیجه بخش باشد. این درس بزرگی هم برای جنبش سراسری مردم ایران و هم برای ما نهادها است و همین ضرورت متشکل شدن کارگران در مبارزه با رژیم ما را بر آن داشته است که دور نهادهای همبستگی متشکل شویم.

در آستانه ی نشست چهارم، مناسبت بسیار مهمی در پیش روی جنبش کارگری و نیز نهادهای همبستگی قرار دارد. اول ماه مه ۲۰۱۱ (۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۰) در پیش است. کارگران ایران در قالب بیانیه های مختلف با طرح مطالبات صنفی و سیاسی خود به استقبال این روز می روند. امسال، اول ماه مه، در شرایطی فرا می رسد که تحولات جدیدی در سطح جنبش توده ای مردم ایران و منطقه شمال آفریقا (تونس و مصر و...) و خاورمیانه (عراق ، یمن ، سوریه، بحرین و...) رخ داده است و توده های زحمتکش این کشورها با اعتراضات توده ای علیه فلاکت اقتصادی ناشی از سیاست های نئولیبرالی و دیکتاتوری های حاکم برای سرنگون ساختن رژیم های استبدادی خیز برداشته اند اما هنوز نتوانستند که جنبش توده ای شان را به سرانجام واقعی که همانا تامین منافع زحمتکشان این جوامع و بدست گرفتن حق حاکمیت خود است، برسانند. از طرف دیگر فشارهای ناشی از شیوه های نئولیبرالی حل بحران سرمایه داری کشوری های متروپل، گریبان کارگران کشورهای اروپایی و آمریکایی را گرفته و اعتراضات گسترده ی کارگران این کشورها را موجب شده است. حوادث مذکور، وظایف نهادها را در حمایت از اعتراضات کارگران اروپا و آمریکا و سایر نقاط جهان و در پیوند قرار دادن آن ها با جنبش کارگری ایران چند برابر نموده است. ما کارگران این کشورها را متحد اصلی خود و طبقه کارگر ایران می دانیم. مجمع اخیر ما به این مسائل توجه لازم و کافی را مبذول داشت.

باید اعلام کنیم : در فاصله نشست سوم و چهارم نهادهای همبستگی، در غیاب تشکل های مستقل کارگری که کارگران از طریق آن بتوانند در مبارزه برای احقاق حقوق خود که امروز به درستی از مسیر سرنگونی کلیت جمهوری اسلامی می گذرد، مبارزه خود را پیش ببرند، رژیم سرمایه داری ایران، با برچیدن یارانه ها، دست به بزرگترین تهاجم خود در طول این سی سال به سفره کارگران و سایر زحمتکشان زده است. از جانب دیگر در غیاب همین تشکل ها ، رژیم سرمایه داری ایران خانه ی "ضد کارگر" رژیم را به عنوان نماینده کارگران ایران به مجامع جهانی معرفی می نماید که نشست بر افشاء این سیاست به درستی تاکید بیشتر نمود. اما در سوی دیگر، دور جدیدی از اعتراضات مردم ایران با خواست سرنگونی رژیم اسلامی آغاز شده است. خیزش جدید توده های مردم ایران، در شرایط رستاخیز عمومی توده های عرب، زمینه های مناسبی برای ایجاد همبستگی کارگران و دیگر توده های زحمتکش مردم ایران فراهم آمده است. اعتصابات گسترده ی کارگری، مقاومت بی نظیر مردم در عدم پرداخت قبض های گاز و برق و آب با قیمت های کمرشکن، گسترش اعتراضات دانشجویی، شرایط جدیدی در کشور بوجود آورده است. توجه به خواست های کارگران ، اکنون به امری عمومی تبدیل شده است. پذیرش روز اول ماه مه امسال به عنوان روز سراسری اعتراض و خشم، به روز جهانی کارگر امسال، ویژه گی تازه ای بخشیده است که نباید از چشم جنبش کارگری دور بماند. طبقه کارگر هنوز به عنوان یک طبقه متشکل در میدان حضور ندارد با این حال اول ماه می امسال می رود تا به مانند اول ماه می سال ۱۳۸۹ تا چشم انداز همبستگی جنبش سرنگونی طلب را با جنبش آرایخواهانه و برابری طلبانه را پیش روی جنبش توده های مردم معترض قرار دهد .

مصوبات نشست چهارم :

مجمع حضوری چهارم نهادهای همبستگی... ، جلسه خوش آمد گویی خود را در ساعت ۳ روز ۲۲ آوریل با سرود انترناسیونال و یک دقیقه سکوت به یاد رفیق بهزاد کاظمی آغاز کرد. در این جلسه نماینده حزب چپ آلمان و یکی از فعالان کارگری از ترکیه با حضور خود در نشست، پیام های خود را به گوش رفقای نهادها رساندند. در این نشست رفقای از استرالیا، کانادا ، و آمریکا از طریق پالتاک در جلسه حضور داشتند از طرف دیگر اتحاد چپ ایرانیان - خارج از کشور (آمریکا - کانادا) به صورت مهمان در این نشست از طریق پالتاک شرکت داشتند.

نهادهای همبستگی در این دوره به درستی، تشدید فعالیت هایشان را در زمینه جلب حمایت و پشتیبانی و نیز انعکاس هر چه بهتر اخبار اعتصابات و اعتراضات کارگری و نیز دستگیری کارگران و فعالین کارگری را در دستور دور آتی خود قرار دادند. نشست عمومی به مانند سال های گذشته به مثابه یک ظرف اتحاد عمل برای فعالین سیاسی مختلف با گرایشات متفاوت، فعالیت هایشان را در راستای اهداف فوق سازمان خواهند داد. این وفاق عمومی، ما را به عنوان نهادهای همبستگی در انجام وظیفه انترناسیونالیستی و پیشبرد وظایف خود مصمم تر می سازد.

در نشست چهارم، هیات هماهنگ کننده و نیز نهادهای مختلف گزارش فعالیت های دور گذشته خود را ارائه دادند و مجمع نیز بر ارتقاء فعالیت ها در دوره آتی و نیز ایجاد و جذب نهادهای همبستگی جدید و همراه ساختن منفردین و افراد مستقل وفادار به جنبش کارگری تاکید نمود. مباحث خوبی برای انسجام و نزدیکی بیشتر نهادهای مختلف در جهت پیشبرد هر چه بهتر فعالیت نهادها بین رفقا مطرح شد. نشست توافقی بر سر تعریف دوباره نهادهای همبستگی داشت بدین مضمون که « به منظور رفع هر گونه شبهه، گردهمایی چهارم نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران، دیگر بار با صراحت تمام اعلام می دارد: همانگونه که در مصوبات این نهادها آورده شده است؛ نهادهای همبستگی در هر شهر و مجموعه نهادها، تشکیلاتی چند گرايشی و بدون وابستگی به تشکلات سیاسی، فرهنگی، صنفی، و ... می باشند و هر ادعایی خلاف این به دور از واقعیت است. همچنین تاکید می کنیم که نهادها، محلی برای مشاجرات تشکلات سیاسی نبوده، نیست و نخواهد بود. لذا هرگونه موضع گیری در دفاع یا علیه تشکلات مبارز سیاسی و جنبش کارگری و یا توهین به آنهایی جانی در مباحث و فعالیت های نهادهای همبستگی کارگری ندارد.»

مجمع چهارم بر این مسئله تاکید نمود که انتقاد سازنده و حتی سراسر ترین نوع آن برای نهادها در راستای تقویت هر چه بهتر و سازنده تر کار نهادهای همبستگی، وجود احترام متقابل بین اعضای نهادها و برخورد قاطع با هر نوع رفتار غیررفیقانه درون نهادهای همبستگی و نیز اجرای دقیق مصوبات از جمله تاکیدات دوباره نشست است. همچنین مجمع بر سر موثرتر بودن و فوری بودن انتشارات خود از جمله بیانیه ها و اطلاعیه ها شور و مشورت و نهایتاً توافق جمعی نمود.

مجمع چهارم ضرورت توجه بیشتر و گسترده تر به اقدامات بین المللی در جهت پررنگ تر نمودن نقش جنبش کارگری و نیروی حیاتی آن در این دوره در ایران و در سطح خاورمیانه را مورد تاکید قرار داد. از جمله این اقدامات حضور موثر در کنگره آی ال او در ۹ ژوئن و یا سایر مجامع جهانی کارگری که نمایندگان ضد کارگر و اطلاعاتی رژیم به جای نمایندگان واقعی کارگران ایران در آن شرکت می کنند، مورد تاکید قرار گرفت. مجمع از نهادهای وابسته به خود خواست اطلاع رسانی و کمپین حمایتی از کارگران ایران در برابر تهاجمات این رژیم به سطح معیشت و آزادی آنها و افشاء هر چه بیشتر جریانات حکومتی و غیر حکومتی ضدکارگری، همچون گذشته در دستور کار خود قرار دهند.

مجمع چهارم تاکید قاطع نمود که نهادهای همبستگی باید در مقاطع مهمی همچون اول ماه مه، کشتار زندانیان سیاسی دهه ۶۰، کشتار خاتون آباد، ۸ مارس، و اقدام سراسری برای آزادی کارگران زندانی اقدامات خود را در قالب کمپین اعتراضی و یا اطلاعیه های مختلف عملی سازند و در کنار آن به دلیل شرایط و موقعیت های ویژه ای که در طول سال پیش می آید و از اکنون قابل پیش بینی نیست، نیز نهادها خود را ملزم به موضع گیری در قالب بیانیه ها و کمپین های مشخص میدارد.

مجمع چهارم، کمیسیون های مختلفی برای اقدامات آتی انتخاب نمود و نیز سه نهاد همبستگی (استرالیا- گوتنبرگ و استکهلم در کنار یک عضو پیشین هئیت هماهنگ کننده، به صورت دوره ای مسئولیت این دوره هیات هماهنگ کننده را برعهده گرفتند .

مجمع چهارم، در رابطه با موضوع منفردین مستقل نشست چهارم بر این نظر بود که : « ضمن پذیرش منفردین علاقمند و باورمند به جنبش کارگری و همراهی آنان با مصوبات مجامع عمومی نهادهای همبستگی به همکاری با خود فرا می خوانیم و از یکایک آنها می خواهیم که در محل زیست و کار خود به شکل گیری و ایجاد یک واحد اهتمام ورزند .»

نشست مجمع چهارم بعد از گزارش کوتاهی که یک رفیق از اقدامات گذشته در زمینه بولتن کارگری ارانه داد تاکید قاطع بر ادامه کاری انتشار بولتن کارگری نهادها و اهمیت این بولتن و علی الخصوص ترجمه آن به زبانهای مختلف برای پخش اخبار کارگری در محل های زیست و آشنایی بیشتر جریانات و تشکلهای کارگری با جنبش کارگری ایران ، به زبانهای مختلف داشت .
در زمینه وبلاگ نهادها نیز، مجمع بر اهمیت دارا بودن یک وبلاگ از سوی نهادها تاکید نمود و کمیته هماهنگی دوره آتی با در دست داشتن مصوبه مربوط به وبلاگ، مسنول نظارت بر نحوه پیشبرد کار جهت ایجاد وبلاگ شد .

مجمع چهارم در روز دوشنبه، با مشارکت فعال همه حاضرین در نشست و پالتاک ،رنوس عمومی برنامه های شش ماهه آتی خود را برشمرد و هیئت هماهنگ کننده را برای پیشبرد آن و انتشار هرچه سریع اسناد نشست چهارم تا قبل از اول ماه مه موظف نمود.

مجمع عمومی نهادها در فضای گرم و دوستانه و با تاکید دوباره بر همبستگی جهانی کارگران و حمایت قاطع از مطالبات مطرح شده توسط کارگران ایران در اول ماه مه و خواندن قطعه شعری توسط یکی از رفقای هانوفر در گرامی داشت یاد رفیق "بهزاد کاظمی" دیگر باره با خواندن سرود انترناسیونال به کار خود پایان داد .

کارگران!

ما با شما هستیم و گامهای شما است که ما را با شما همراه می سازد